

Vzdušná vlhkost

Přátelství věk předal Radek Kastner

[13.03.2008]

Aktualizováno [03.04.2009]

Pro většinu masožravců je zvláštní vzdušná vlhkost rozhodujícím faktorem při pěstování v kultuře. Nároky na vlhkost se dají odvodit podle stanoviště, na kterém rostliny rostou ve svém přirozeném prostředí. Měli bychom se snažit tyto podmínky a v domovině převládající podmínky co možná nejvíce zohlednit a napodobit.

Většina druhů toleruje v určitém rozsahu takové podmínky od jejich optimální vlhkosti, neboť změny odchylným mohou být vystaveny i v místech jejich přirozeného prostředí. Příkladem to nejsou jenom tropické oblasti jako takové, které mají vlhké klima, spíše se v mnoha případech jedná o přilehlou vegetaci, jako je například traviny, rajčiny a močály, které obstarávají zvláštní vzdušnou vlhkost ve svém dosahu. Druhy, které se vyskytují například v blízkosti jiných vodních ploch či zdrojů, zřídka tu správnou dávku vlhkosti díky vodnímu páru, stejně jako vlhké prostředí nebo díky občasnému záplavám. U některých druhů hraje také roli složení substrátu, které zajišťuje vypařování vody, což je například případ noc s nížami teplotami.

(i z tohoto důvodu je u některých druhů tak důležité sledovat teplotu mezi dnem a nocí, pozn. předkládatel)

Následující orientační hodnoty slouží pouze jako bližší odhadovátko jednotlivých druhů, které vady zahrnují určitou měru tolerance.

- normální vzdušná vlhkost (40-50%): Byblis gigantea, mucholapka (*Dionaea muscipula*), některé rosnatky (*Drosera*), rosnolist (*Drosophyllum*), tuňnice (*Pinguicula*), ěpirlice (*Sarracenia*) a roridula (*Roridula*).

- zvláštní vzdušná vlhkost (50-70%): Iřkové (*Cephalotus*), převážně většina rosnatek (*Drosera*), tropické tuňnice (*Pinguicula*) a většina bublinátek (*Utricularia*)

- vysoká vzdušná vlhkost (> než 70%) : Byblis liniflora, genliseje (*Genlisea*), heliamfor (*Heliamphora*), iřkovky (*Nepenthes*), některé rosnatky (*Drosera*) jakož i epifytní bublinátky (*Utricularia*)

Vzdušná vlhkost pod 40 % bychom se měli vyvarovat pokud možno u všech druhů, protože by při dlouhodobém trvání mohla vést k poškození listů. Zároveň by však měla být jen tak vysoká, jak to rostliny vyžadují. Přílišná vlhkost vzduchu vede v dlouhodobém časovém horizontu ke zchoulostivání kultury a ta se díky tomu stává nejvíce náchylnější na choroby a škůdce. Krom toho hrozí nebezpečí plísňové, zejména při pěstování

v uzavřené polovině prostoru a nedostatku světla. Půdní nedostatek vláhkosti - zvláště v letních měsících - se musí dbát na to, aby byl minimální substrát stáje udržován vlhký a aby se tak zabránilo silnému vysychání.

Některé druhy masožravých rostlin vyžadují vysokou vlhkost bezpodmínečně. Jestliže je nedostatek, tak například Iřinky (Nepenthes) nevytvářejí - aždídní Iřinky. Heliamphora (Heliamphora) sice prosperují - půdní vlhkost ovzdušná, nevyvážejí se však tak jako rostliny pěstované ve vzdušné vlhku. Také některé druhy rosnatek (Drosera) a tušnic (Pinguicula) žijí jen půdní správně rovni vlhkosti a v suchých podmínkách vypadají jen zcela tak hezky, jako půdní pěstované - ve správně prostředí.

U druhů, které jsou kultivovány ve stojaté vodě, vztájinou stažení, kdy má většinu podmisky a do ní je stále dolévána voda. Odparem pak zůstávají rostliny dostatečně vzdušnou vlhkosti. Některé druhy bublinek (Utricularia) snesou i občasné zatopení (stejně jako rostlinu rodu Genlisea, pozn. půdní).

Vzdušná vlhkost hraje roli především ve chvíli, kdy se rostliny pěstují v uzavřené polovině prostoru. V obyčejných místnostech hodnota vlhkosti vztájinou není 40% a v zimním období je ještě nižší, takže suchému vzduchu půdní vytváří. Proto je nanejvýš vhodné pěstovat některé druhy v odpovídajících nádobách, nádržích, sklenicích, vitrážích. K tomu má se vztáborně posloužit teririum, skleněná nebo jiná podobná skleněná nádoba. Jestliže chceme pěstovat rostliny v uzavřené polovině prostoru, doporučuji především teririum, protože je zde dobře existující - vtrácím v půdní vrchní části dostatečně zajištěno vtrájině. Šplně zakryté akvárium není - ideálně, protože je zde vlhkost vysoká a půdní-li a taktéž hrozí nebezpečí - půdní, takže vztá na nebo pohyb vzduchu neprobá - h v půdní.

U pěstování - ve sklenicích - vztájinou určitě pošet rostlin pěstovaných na pěstebních stolech plných vody dostatečně množství - vlhka. Pravidelně má jen - substrát a stá se tak má - postarat o dodatek zvláště - hladiny vlhkosti. Jestliže by měly teploty vztájinou v itě, silně stoupat, bude nutno použít - vat - zvláště - a krp - za - zeně - ke zvyšování - vlhkosti a ochraně rostlin půdní půdní. I zde je nutno dbát na dostatek vtrájině.

Zvláště důležité ve spojitosti s vlhkostí je i kontrola teploty. Tyto hodnoty by měly být sledovány teploměrem a vlhkoměrem v pravidelných intervalech. Čím teplejší je vzduch, tím více vody má se vztá, což by se mělo půdní pěstování - v uměle vytvořených podmínkách (půdní) zohledňovat.

- OSVĚTLENÍ
- TEPLOTA
- ZÁLIVKA

©Markus Welge

T: SaÅja SjatkovskÃ½